

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloquentiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

LXXV. Encomium Spei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

OCTAVUS, Charitatem inflamat, & mentem ad majora dona capaciores reddit.

NONUS, Humilitatem auget, & castum timorem.

DECIMUS, Gignit in animo orantis contemptum rerum omnium temporalium.

IV. *ab incredibili, quam parit, delectatione.* Per eam enim fit, ut incipiat homo gustare, quam *suavis sit Dominus*. Hinc videmus nonnullos sine labore non solum pernoctare, sed etiam dies integros cum integris noctibus in oratione conjungere.

EPILOGUS *adhortabitur auditores ad continuum precandi studium.*

LXXV. ENCOMIUM SPEI.

EXORDIUM *sumes* à duobus vitiis, quæ hinc inde spem, tanquam scopuli & præcipitia ambiunt, desperatione & præsumptione. Illo enim sic obtuetur *homo* vel gravitatem, vel multitudinem criminum suorum, vel utrumque, ut sibi tandem persuadeat, animumque obfirmet, fieri non posse, ut Deus ignoscat: hoc verò vel viribus arbitrii sui defert omnia, ut neque Dei gratiam, neque doctrinam, neque ulla præsidia requirat, quasi suo Marte ad vitam æternam, citra auxilium Dei possit pervenire, vel in mediis licet flagitiis sine pœnitentia positus, vitam tamen sibi æternam pollicetur.

PROPOSITIO: Cùm igitur Sectarii nostri temporis multos ex portu spei in hosce duos scopulos impellant, te Auditoribus spei dignitatem, necessitatem, & commoda in memoriam revocaturum.

CONFIRMAT. I. *Locus ab excellentia virtutis Spei*, quæ inde licet, quòd versetur circa nobilissimum objectum, vitam æternam, tam nobilem & sublimem, ut teste Apostolo, qui in tertium cœlum

1. Cor. 2. v. 9. ascenderat, tale quid nec oculus viderit, nec auris au-
dierit,

dierit, nec in cor hominis ascenderit. Consistit enim vita æterna in contemplatione ipsius Dei quo nihil est excellentius. Quod agnoscentes sancti, ipsum Deum vel Christum spem nostram appellarunt, ut Psaltes Regius, (Psal. 60. v. 4. Psal. 70. v. 3. Psal. 90. v. 9. & Jeremias (c. 27. v. 7.)

II. *à necessitate sperandi in Deum & fiduciam in eo collocandi,* quam indicat Scriptura sacra. PRIMÒ, quia in ea reprehenduntur, qui in aliis rebus, Deo excluso spes suas defigunt. SECUNDÒ, quia in ea jubemur spem omnem defigere in Deo (Prov. 3. v. 5. Psal. 91. v. 9. Syr. 19. c. 22. v. 6.)

Psal. 42. v. 7.

Psal. 147. v. 2.

Prov. 11.

Esa. 3. v. 1.

Ier. 17. v. 5.

1. Tim. 6. v. 7.

III. *à multiplici fructu.* PRIMUS, non confundit sperantem. Rom. 5. 55. Psal. 30. v. 15. Syr. 2. v. 11. Atque hinc in Paulo, ad Heb. 6. v. 10. quatuor vel quinque probatur *argumentis*, spem nostram in Deum debere esse certissimam. PRIMÒ, quia nititur promissioni divinæ, quæ infallibilis est. SECUNDÒ, quia nititur juramento Dei. TERTIÒ, quia vocat anchoram animæ tuam & firmam, ut declaret spem nostram esse inexpugnabilem, & omnibus hujus sæculi fluctibus & tempestatibus fortiolem: anchoris enim naves maximè alligantur, ne vi tempestatum disjiciantur. QUARTÒ, quia addit eam non contentam esse bonis corporalibus vel spiritualibus huius sæculi, sed ad interiora velaminis progredi, id est, ad felicitatem æternam jam nobis velatam, ad Dei visionem, & Deum ipsum. QUINTÒ, quia indicat nos Spei beneficio jam cæli possessionem adiisse in Christo capite nostro, (quem præcursorem vocat, ut indicet nos, inquit Theop. secuturos) & Christum ibi non semel in anno interpellare pro nobis, (ut faciebat veteris legis Pontifex) sed in æternum, unde & *salvare*, ait c. 7. v. 25. *in perpetuum potest, &c.*

SECUNDUS, Salvat nos & beatos reddit in hac vita (Rom. 8. v. 24. Psalm. 39. v. 5. Prov. 16. v. 10.

Esa. 30.

*Est unicum
& presens
afflictis &
calamitosis
remedium.*

Esa. 30. v. 18. quia (ut ait Aug. in Psal. 133.) spes nostra tam certa est, quasi iam r̄ perfecta sit, neq; enim timemus promittente veritate.

TERTIUS, Ingenti nos perfundit gaudio, & consolatur nos (*Rom. 12. v. 11. Heb. 6. v. 18. Syr. 2. v. 9.*)

QUARTUS, Præbet invictum robur animi in adversis, quale apparuit in Martyribus, qui sola spe remunerationis æternæ fulti, acerbissima tormenta sustinuerunt (*Psal. 25. vers. 1. 12 4. v. 1. Esa. 30. v. 15. 40 & 31.*)

QUINTUS, Arcet, ac deterret hominem à peccatis (*Psal. 31. v. 23.*)

In EPILOGO hortaberis Auditores, ut spem suam alant, augeant, & communiant bona Conscientia, (*1. Ioan. 3. v. 21. 2. Cor. 1. v. 12.*) Patientia, & voluntaria susceptione afflictionum pro nomine Christi (*Rom. 8. v. 17. Heb. 10. v. 35.*) denique imploratione divinæ opis (*Iac. 1. v. 5. 1. Ioan. 5. v. 14. Luc. 11. v. 2.*)

LXXXI. LAVS TEMPERANTIÆ
seu frugalitatis.

*Vide Auver
lib. P. Leon.
Lestii de So-
brietate. Hy-
giasticon vo-
cat.*

EXORDIUM à deploratione nostrorum temporum, quod eo devenerint multi homines, ut barbarorum mores quàm proximè sectari, arbitrentur esse pulcherrimum. Ut enim Barbari eos solos viros censebant, quibus vorandi plurima & bibendi esset facultas: ita nostra ætate sunt complures, quibus in animo vix alia est cogitatio quàm de abdomine cibus & poculis infarciendo, ingurgitandoque.

PROPOSITIO: Te igitur è contrario Auditoribus Temperantiam commendaturum.

CONFIRMAT. I. LOCUS à dignitate, quam inde convinces. PRIMÒ, quod non modò à Philosophis, verùm etiam à SS. Patribus refertur inter quatuor Virtutes Principales, quas Patres vocant Cardinales, quod sint quasi omnium aliarum virtutum